

Izdajalec.

Strah noči krog mene pôzne,
V duši moji ljut obup,
V prsih tu zavesti grózne
Péče me morilni strup . . .
Kje mirú srcé naj išče,
Kje je moje zavetišče?

Izdajálec! Dól in góra,
Šira plan in hrib neštét:
Kar obseva dneva zôra,
Vse šepeče mi: Preklét! . . .
Svet vesoljni pádi náme,
Smrti naj me noč objáme!

Crna je pregreha moja,
Zadostila zánjo ni!
V hipu odločilnem boja
Šél izdát sem rôdno kri,
Zémľjo drago ž njo — jedino
Šél izdát sem domovino.

Čuj, strašno grmé topovi,
Med junake smrt nosèè;
Klici se glasé surovi,
Krha se ob meču mèè;
V curkih teče krvna sraga —
Zdaj — vse tího — Kje je zmaga?

Kje je zmaga?! Tebi, Juda,
Stid, sramota, črt in smrt!
Mári so pomogla čuda,
Da ni národ moj bil strt?
Vse junaštvo, vse napore
Izdajalca moč premore.

Sto in sto življenj končala,
Tísoč strla je nadéj,
Bratov slóbedo prodala —
Kaj ostane še poslég?
Svet vesoljni pádi náme,
Smrti naj me noč objáme!

Tukaj? V dragi zemlji sveti,
Kjer sem dete se rodil,
Tu izdájica prekleti
Da pokôja bi dobil? . . .
Níkdar! Zemlja se zgrozila,
Térjala bi zadostila!

Stráni, dokler noč še krije
Moj v nebó vpíjoči greh!
Níkdar več naj ne obsije
Solnce me na rôdnih tleh:
Kakor Kajna naj od todi
Méne zlá stopinja vodi!

Stébor.

Osaméla gréda.

Življenje mi je gréda osaméla:
Osát porasta jo in ž njim bodičje,
Prikaži róžica se razcvetéla,
Že trnje spleta smrtno ji naličje!

Vendèr je ljuba divja méni gréda:
V grmíčje trnjevo te gréde môje
Tožéči slavec v tíhi nôči séda
In o bolestih mi ljubezni pôje . . .

Ránko.

